

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.274/2012/5.szám

A Győri Ítéltábla a Poharánszki Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** az Orbán és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r.**, a dr. Németh József ügyvéd által képviselt **II.r.** és **III.r.**, továbbá az Orbán és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **IV.r. alperes** ellen kölcsönszerződésből eredő tartozás iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2012. június 25. napján kelt 1.G.40.072/2010/34. számú ítélete ellen a III.r. alperes részéről 38., 42. sorszám alatt és a IV.r. alperes részéről 36., 40. sorszám alatt benyújtott fellebbezések folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a III. és IV.r. alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 400.000,- (Négyszázezer) Ft másodfokú perköltséget, az államnak pedig az illetékügyben eljáró hatóság felhívására és számlájára 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, viseljék továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint a felperes 2008. május 27-én kelt szerződéssel 56.888.000,-Ft kölcsönt nyújtott az "A" Kft-nek. A kifejezetten projektcéggként létrejött adós tartozásáért egyéb fizetési biztosítékok mellett készfizető kezességet vállalt az adós két tulajdonosaként az I. és II.r. alperes, továbbá az I.r. alperes tulajdonosaként a III.r. és a II.r. alperes tulajdonosaként a IV.r. alperes. Az adós 2009. április 8-i kezdő időponttal felszámolás alá került, a kölcsöntartozása ezzel lejárttá vált.

A felperes keresetében a kölcsön és kamatai erejéig kezességükre hivatkozással az alperesek egyetemleges marasztalását kérte.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Állították, hogy a készfizető kezesi szerződések érvénytelenek, mert a kezesi szerződés nem a kölcsönszerződéssel egyidejűleg került aláírásra, a III. és IV.r. alperesek tekintetében pedig a szerződés uzsorásnak minősül, mert oly időpontban követelte tőlük a kezesi kötelezettségvállalást a felperes, amikor az építési projekt előrehaladott állapotban volt, így nem volt más választásuk, különben nem kapott volna az építető hitelt.

Az I.r. alperes kártérítés címén beszámítási kifogást terjesztett elő arra hivatkozással, hogy később a felperes nem folyósított kölcsönt részére, így megghiúsult az építkezés, holott a felperes hitelnyújtásában bízva beruházásokat végzett.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az I., II., III., IV.r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 36.205.999,- Ft-ot és ebből 34.000.000,-Ft után 2009. április 8-tól a kifizetésig évi 9.558 % ügyleti kamatot és 2 % kezelési költséget, 35.589.063,-Ft után 2009. április 8-tól a kifizetésig évi 6 %-os késedelmi kamatot, továbbá 2.043.000,-Ft perköltséget.

Határozata indoklásában mindenekelőtt úgy foglalt állást, hogy az alperesek nem tudták bizonyítani azon állításukat, mely szerint a felperes a III. és IV.r. alperesek készfizető kezességvállalását az alperesek helyzetének kihasználásával feltűnően aránytalan előnyként kötötte volna ki.

Utalt arra, hogy a bank képviselőjében eljáró tanú vallomása szerint a hitelegyeztetési folyamat közepén már felmerült, hogy részükről is kezességvállalásra lehet szükség. A hitelezési ügyintéző vallomása szerint a szerződés aláírásakor sem lepődtek meg a III., IV.r. alperesek az ilyen irányú kötelezettségükön.

A bíróság értékelte, hogy a bank üzletszabályzata lehetőséget biztosít arra, hogy a bank vizsgálja az ügyfél hitelképességét, a biztosítékok fedezeti értékét és érvényesíthetőségét, minden olyan körülményt, amely a bank megítélése szerint a szolgáltatásról való döntés szempontjából lényeges. Az ügyfél tudomásul veszi, hogy a bank saját maga állapítja meg az általa kínált különböző szolgáltatások nyújtásának feltételeit (3.2. pont). A bank bármikor és bármely követelése tekintetében jogosult megkövetelni az ügyföltől, hogy nyújtson biztosítékot, illetve a már adott biztosítékot egészítse ki oly mértékben, amennyiben a követelés megtérülésének biztosításához szükséges (4.1.pont). A bank jogosult eldönteni az ügyfél lehetőségeit is figyelembe véve, hogy a konkrét ügylet kapcsán milyen biztosítékot követel (4.2. pont).

Erre figyelemmel a bíróság úgy foglalt állást, hogy a felperes jogszerűen járt el, amikor elvárta, hogy a III., IV.r. alperesek saját személyükben is vállaljanak készfizető kezességet. Az alperesek saját előadása szerint is a főadós 2008 vége felé már képtelen volt teljesíteni a szerződéses kötelezettségeit. Erre figyelemmel a bankot, mint hitelezőt nem az a szándék vezette, hogy feltűnően aránytalan előnyt kössön ki, hanem az, hogy a kölcsönszerződés alapján fennálló követelése megtérülését elérje. Annak a körülménynek pedig a készfizető kezesi szerződés érvényességére nincs kihatása, hogy a kezesek nem azonos napon írták alá a szerződést.

A bíróság a jogalap hiányára tekintettel elutasította az I.r. alperes beszámítási kifogását.

Az ítélettel szemben a III., IV.r. alperesek éltek fellebbezéssel, kérve annak megváltoztatását és a kereset elutasítását. Hangsúlyozták, hogy a kezesi szerződés uzsorás szerződés, a

felperes ugyanis kihasználta a III. és IV.r. alperes azon kiszolgáltatott helyzetét, hogy a kezesi szerződés megkötésének időpontjában a főadósnak már teljesíteni kellett. A kezesi szerződés aránytalan előnyt biztosít a felperes számára. A III.r. alperes utalt arra, hogy a kezességvállalás olyan időpontban merült fel, amikor az építkezés előrehaladott állapota miatt már nem volt más lehetőségük, mint a szerződés aláírása. A kiszolgáltatottság objektív jellegű volt. Mindez a bíróság által értékelt tanúvallomások mellett is megállapítható, az érintett tanúk ráadásul a felperes alkalmazásában álltak és jártak el, tehát érdektelennek nem tekinthetők. A valóságban az egyeztetési folyamat elején nem merült fel a kezességvállalás részükről, a bank előzetesen azt közölte, hogy arra nem lesz szükség. A felperes tisztában volt az alperes objektív szorult helyzetével és ezt a körülményt használta ki, amikor a kezesi szerződés aláírását a korábban már megkötött hitelszerződés teljesítésének feltételül szabta. Az üzletszabályzat lehetővé tette ugyan többletbiztosíték követelését, de a konkrét körülmények mellett erre az alperesek szorult helyzetének kihasználásával került sor. Erre figyelemmel a kezesi szerződés a Ptk. 202. §-ába ütközik, tehát semmis.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek helybenhagyását kérte.

A III., IV.r. alperesek fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az alperesek készfizető kezesi felelősségére alapított kereseti kérelemnek helyt adó elsőfokú ítéleti rendelkezések az I. és II.r. alperesekkel szemben a Pp. 228. §. (3) bekezdése alapján fellebbezés hiányában jogerőre emelkedtek, így a másodfokú eljárás tárgyát a III. és IV.r. alpereseket marasztaló ítéleti rendelkezés felülbírálata képezte. Ebben a körben az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítás lefolytatásával beszerzett peradatokat okszerűen mérlegelve helyes tényállást állapított meg, s arra alapított döntése és annak indokai is maradéktalanul helytállóak. Azok megismétlése nélkül - a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel - az ítélőtábla az alábbiakat emeli ki.

A III., IV.r. alperesek a kezesi felelősségüket a kezesi szerződés érvénytelenségére, semmisségére hivatkozással vitatták. Álláspontjuk szerint a szerződés a Ptk. 202. §-a szerinti uzsorás szerződésnek minősül. A Ptk. hivatkozott rendelkezése szerint, ha a szerződő fél a szerződés megkötésekor a másik fél helyzetének kihasználásával feltűnően aránytalan előnyt kötött ki, a szerződés semmis. A jogszabály megfogalmazásából kitűnik, hogy a szerződés uzsoráskénti minősítéséhez több konjunktív feltétel egyidejű fennállására van szükség. A perben feltárt tényállás ismeretében kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes nem kötött ki feltűnően aránytalan előnyt azzal, hogy a III. és IV.r. alpereseket is kezességvállalásra készítette. A felperes ezzel nem többet, csupán a főadósnak nyújtott kölcsön és szerződés szerinti járulékaik megtérülését kívánta biztosítani. Helyes tehát az elsőfokú bíróság azirányú döntése, hogy a szerződés nem minősíthető uzsorásnak.

Megalapozott az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontja is, hogy annak a körülménynek, mely szerint a III., IV.r. alperesek a kezesi szerződést a feltüntetett dátumhoz képest később írták alá, a szerződés érvényessége tekintetében nincs relevanciája.

A kifejtettekre figyelemmel a felperes III. és IV.r. alperessel szembeni keresetét tehát az érvényes kezesi szerződés alapján kellett elbírálni. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően a III., IV.r. alperesekkel szemben is a Ptk. 272. §. (1) és (2) bekezdése, a 274. §. (2) bekezdés a.) pontja és a 275. §-a helyes alkalmazásával hozta meg marasztaló határozatát.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezéseit a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező III. és IV.r. alpereseket a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a feljegyzett fellebbezési illeték állam javára, míg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés b.) pontja szerinti összeg (6) bekezdés alapján való - a másodfokú eljárásban kifejtett tényleges ügyvédi tevékenységgel arányos - mérséklése útján meghatározott - az ÁFA-t is magában foglaló - ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes javára való megfizetésére.

Győr, 2013. március 27. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: